رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللَّهِ | كنادي | ಕನ್ನಡ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರರ ಬಳಿ ಮೊರೆಯಿಡುವವನ ತೀರ್ಪಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ

ಲೇಖಕರು: ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಶೈಖ್
ಅಬ್ದುಲ್ ಅಝೀಝ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಬಾಝ್

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧هـ

بن باز ، عبدالعزيز
إقامة البراهين على حكم من استغاث بغير الله - كنادي. / عبدالعزيز بن باز - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٧هـ
١٠١ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/١٨٠٤٠
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٢٩٠-٥

إِقَامَةُ البَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنِ اسْتَغَاثَ بِغَيرِ اللهِ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರರ ಬಳಿ ಮೊರೆಯಿಡುವವನ ತೀರ್ಪಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

ಲೇಖಕರು: ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಶೈಖ್
ಅಬ್ದುಲ್ ಅಝೀಝ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಬಾಝ್

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಎರಡನೆಯ ಸಂದೇಶ: ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವ ವಿಧಿ

ಸರ್ವ ಸ್ತುತಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ವರ್ಷಿಸಲಿ.

ಇನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಕುವೈತ್‌ನ 'ಅಲ್-ಮುಜ್ತಮಅ' ಪತ್ರಿಕೆಯು 15ನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಜರಿ ದಿನಾಂಕ 19/4/1390 ರಂದು, "ಪ್ರವಾದಿ ಜನ್ಮದಿನದ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕವನಗಳು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಡಕು ಮತ್ತು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಲು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಜಯವನ್ನು ನೀಡಲು ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಕೋರುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು "ಆಮಿನಾ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಹಿಳೆ ರಚಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ಕವನಗಳ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

"ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಿರಿ."

"ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಅನುಮಾನದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ."

ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ದುಃಖದ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ."

ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:

"ಬದ್ರ್ ದಿನದಂದು ನೀವು ದೇವರನ್ನು ಕರೆದಾಗ, ವಿಜಯವನ್ನು ತ್ವರೆಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ತ್ವರೆಗೊಳಿಸಿರಿ."

"ಆಗ ಅವಮಾನವು ಅದ್ಭುತ ವಿಜಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು... ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನೀವು ಕಾಣದ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರಿದ್ದಾರೆ."

ಹೀಗೆ ಈ ಲೇಖಕಿ ತನ್ನ ಕರೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ವಿಜಯವನ್ನು ತ್ವರೆಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ವಿಜಯವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರ

ಅಥವಾ ಇತರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಕೆ ಮರೆತಿದ್ದಾಳೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

"ಮತ್ತು ವಿಜಯವು ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ, ಯುಕ್ತಿವಂತನೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ." [ಆಲು ಇಮ್ರಾನ್: 126]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

"ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಸೋಲಿಸಲಾರರು; ಆದರೆ, ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವನ ನಂತರ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?" [ಆಲು ಇಮ್ರಾನ್: 160]

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವ ಈ ಕರ್ಮವು ಆರಾಧನೆಯ ಒಂದು ವಿಧವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ; ಸ್ಪಷ್ಟ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ

ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದು ತನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲೆಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಡಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಅವನು ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

"ಮತ್ತು ನಾನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ." [ಅದ್ದಾರಿಯಾತ್:56]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲೂ 'ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ತಾಗೂತ್ (ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳು) ಅನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರಿ' ಎಂದು (ಕರೆ ನೀಡುವ) ಒಬ್ಬ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ." [ಅನ್ನಹ್ಲ್: 36]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

"ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು

ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡದೆ ನಾವು ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಅಂಬಿಯಾ: 25]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢﴾

"ಅಲಿಫ್-ಲಾಮ್-ರಾ. ಇದು ಗ್ರಂಥ, ಇದರ ವಚನಗಳನ್ನು ದೃಢಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಯುಕ್ತಿವಂತನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆದವನಿಂದ ವಿವರಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು (ತಿಳಿಸಲು). ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅವನ (ಅಲ್ಲಾಹನ) ಕಡೆಯಿಂದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಶುಭವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ." [ಹೂದ್: 1, 2]

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ಎರಡು ಭಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು (ಜಿನ್ನ್ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು) ಏಕೈಕನೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಲ್ಲದವನೂ ಆದ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಅವನು ಸಂದೇಶವಾಹಕರುಗಳನ್ನು – ಅವರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿರಲಿ – ಈ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಲು ಮತ್ತು

ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು (ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು) ನಿಷೇಧಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಅವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ವಚನಗಳನ್ನು ದೃಢಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಆರಾಧನೆ ಎಂದರೆ: ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಅವನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹು ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"ಮತ್ತು ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಬಯ್ಯಿನ: 5]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"ಮತ್ತು ನೀವು ಅವನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ವಿಧಿಸಿದ್ದಾನೆ." [ಅಲ್-ಇಸ್ರಾಅ್: 23]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ತಿಳಿಯಿರಿ! ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದು. ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು (ಹೇಳುತ್ತಾರೆ): 'ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.' ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ನಡುವೆ ಅವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ, ಕೃತಘ್ನನೂ ಆದವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 2-3]

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಗ್ರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾﴾

"ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೂ ಸಹ." [ಗಾಫಿರ್: 14]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾﴾

“ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಸೀದಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಡಿ.” [ಅಲ್-ಜಿನ್ನ್: 18]

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಈ

ನಿರ್ದೇಶನವು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٦﴾

"ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಡಿ. ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಅಕ್ರಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಾಗುವಿರಿ." [ಯೂನುಸ್: 106]

ಇದು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರನ್ನು ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲಾಹು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಉದ್ದೇಶವು ಇತರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنۡ فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٦﴾

"ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಡಿ. ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಅಕ್ರಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಾಗುವಿರಿ." [ಯೂನುಸ್: 106]

ಇದು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಉದ್ದೇಶವು ಇತರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು (ಸ) ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹು ಕಠಿಣವಾದ ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

"ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಅಕ್ರಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಾಗುವಿರಿ." 'ಝುಲ್ಮ್' (ಅಕ್ರಮ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವು ದೊಡ್ಡ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳೇ ಅಕ್ರಮಿಗಳು." [ಅಲ್-ಬಕರ: 254].

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಶಿರ್ಕ್ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ." [ಲುಕ್ಮಾನ್: 13]

ಆದಮ್ (ಅ) ರವರ ಮಕ್ಕಳ ಸರದಾರರು

(ಪ್ರವಾದಿಯವರು (ಸ)) ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅಕ್ರಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದಾದರೆ, ಇತರರ ಗತಿ ಏನು?

ಆದ್ದರಿಂದ ಇವು ಮತ್ತು ಇತರ ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಮೃತರು, ಮರಗಳು, ವಿಗ್ರಹಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಎರಡು ಭಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು (ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು) ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು, ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣವಾದ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಅದು ಅಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂಬ ವಚನದ ಅರ್ಥಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

"ಅದು ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ, ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ

ಸುಳ್ಳು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಅತ್ಯುನ್ನತನೂ ಮಹಾನನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಿದೆ." [ಅಲ್-ಹಜ್ಜ್: 62]

ಇದೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲತತ್ವ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲತತ್ವವು ಸರಿಯಾದ ನಂತರವೇ ಆರಾಧನೆಗಳು ಸರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

"ಮತ್ತು ನೀವು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಷ್ಟಹೊಂದುವವರಲ್ಲಿ ಸೇರುವಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ (ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ) ದಿವ್ಯಸಂದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 65]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"ಮತ್ತು ಅವರೇನಾದರೂ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು." [ಅಲ್-ಅನ್'ಆಮ್: 88]

ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತು 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಚನಕ್ಕೆ

ಎರಡು ಮಹಾ ಅಡಿಪಾಯಗಳಿವೆ:

ಒಂದು: ಏಕೈಕನು ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿಯಿಲ್ಲದವನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಮೃತರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಮರಗಳು, ಕಲ್ಲುಗಳು, ಅಥವಾ ಇತರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಬಲಿ ಮತ್ತು ಹರಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ (ಸುಜೂದ್) ಮಾಡುತ್ತಾರೋ; ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಅವರನ್ನು ರಬ್ಬ್‌ಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಅವರು 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂಬ ವಚನದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡು: ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ತಂದ ಶರೀಅತ್ (ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮ) ನಂತೆಯೇ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹು ಅನುಮತಿಸದ ವಿಷಯವನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೋ; ಅವರು ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಜಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕರ್ಮಗಳು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾﴾

"ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವೆವು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಚದುರಿದ ಧೂಳಿನಂತೆ ಮಾಡುವೆವು." [ಅಲ್-ಫುರ್ಕಾನ್: 23]

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕರ್ಮಗಳು ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಕರ್ಮಗಳು.

ಹಾಗೆಯೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಅನುಮತಿಸದ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಚದುರಿದ ಧೂಳಿನಂತೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಶರೀಅತ್‌ಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"ಯಾರು ನಮ್ಮ ಈ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದು

ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿದೆ." [ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ].

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಲೇಖಕಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಮತ್ತು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯ, ಹಾನಿ ಮತ್ತು ಲಾಭವಿದೆಯೋ, ಹಾಗೂ ಯಾರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಇವು ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಪಾಲಕನಿಂದ (ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ) ವಿಮುಖಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವವರನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

"ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: 'ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ನನ್ನ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು."
[ಗಾಫಿರ್: 60]

ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ಎಂದರೆ: ತುಚ್ಛರಾಗಿ, ನಿಕೃಷ್ಟರಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪವಿತ್ರ ವಚನವು ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಯಾರು ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ನರಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವವನ ಸ್ಥಿತಿ ಇದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನ, ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರದವನಾದ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಒಡೆಯನಾದ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುವವನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾

"ಮತ್ತು ನನ್ನ ದಾಸರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ, (ಹೇಳಿರಿ) ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನನ್ನ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಿ ಮತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರು

ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು." [ಅಲ್-ಬಕರ: 186]

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಆರಾಧನೆ ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಬ್ಬಾಸ್ (ರ) ರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

"ಅಲ್ಲಾಹನ (ಆಜ್ಞಾದೇಶಗಳ) ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡು, ಅವನು ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡು, ಆಗ ನೀನು ಅವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನೀನು ಬೇಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಬೇಡು. ನೀನು ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸು." ಇದನ್ನು ತಿರ್ಮಿದಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ)ರು ಹೇಳಿದರು:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ; ಅವನು ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ." [ಬುಖಾರಿ].

ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಾಯಿತು:

"ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಪಾಪ ಯಾವುದು?" ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

"ಅಲ್ಲಾಹು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಾಗಿರುವಾಗ, ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು." 'ನಿದ್ದ್' ಎಂದರೆ ಸರಿಸಾಟಿ ಮತ್ತು ಸಮಾನನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಬಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆರಾಧನೆಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೋ; ಅವರು ಅವರನ್ನು ಸರಿಸಾಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಮಹಾಪುರುಷರಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ದೇವದೂತರಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಜಿನ್ನ್ ಆಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿರಲಿ (ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ).

ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು: ಹಾಗಾದರೆ, ಜೀವಂತವಿರುವ, ಉಪಸ್ಥಿತನಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ

ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುದರ ವಿಧಿ ಏನು? ಉತ್ತರ: ಇದು ಶಿರ್ಕ್ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಇದು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವೆ ಅನುಮತಿಸಲಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಢಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೂಸಾ (ಅ) ರವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"ಆಗ ಅವರ (ಮೂಸಾರ) ಪಂಗಡದವನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅವರೊಡನೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದನು." [ಅಲ್-ಕಸಸ್: 15]

ಹಾಗೆಯೇ, ಅಲ್ಲಾಹು ಮೂಸಾ (ಅ) ರವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

"ಆಗ ಅವರು (ಮೂಸಾ) ಭಯದಿಂದ, ಹಾಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು." [ಅಲ್-ಕಸಸ್: 21]

ಹಾಗೆಯೇ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಯಾರಿಗೂ ತಾನು ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು

ತಿಳಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝٢٠ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝٢١﴾

ಹೇಳಿರಿ: “ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿಪಾಲಕನನ್ನು (ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು) ಮಾತ್ರ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.” ಹೇಳಿರಿ: “ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲ.” [ಅಲ್-ಜಿನ್ನ್: 21, 22]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝١٨٨﴾

"ಹೇಳಿರಿ: ನಾನು ಸ್ವತಃ ನನಗೆ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರ ಹೊರತು. ನಾನು ಅದೃಶ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಜನರಿಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಶುಭವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸುವವನು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದೇನೆ." [ಅಲ್-ಅಅ್‌ರಾಫ್: 188].

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನ (ಅಲ್ಲಾಹನ) ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅವರು ಬದ್ರ್ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಬೇಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರು: "ಓ ನನ್ನ ಪರಿಪಾಲಕನೇ! ನೀನು ನನಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು." ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ, ಅಬೂಬಕರ್ ಸಿದ್ದೀಕ್ (ರ) ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: "ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಸಾಕು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ." ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಚನವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ٩﴾

"ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನಲ್ಲಿ (ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ) ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದಾಗ, 'ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಬರುವ ಸಾವಿರ ದೇವದೂತರ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅವನು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನು." [ಅಲ್-ಅನ್ಫಾಲ್: 9]

ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ,

ಅವರಿಗೆ ವಿಜಯದ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಮನಶಾಂತಿಯಾಗಿ, ದೇವದೂತರ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿಜಯವು ದೇವದೂತರಿಂದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ವಿಜಯವು ಕೇವಲ ಅವನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

"ಮತ್ತು ವಿಜಯವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲ." [ಆಲು ಇಮ್ರಾನ್: 126]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾﴾

ಬದ್ರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ. ನೀವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ. [ಆಲು ಇಮ್ರಾನ್:123]

ಬದ್ರ್ ದಿನದಂದು ತಾನೇ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವನೆಂದು ಅವನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಆಯುಧ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ಅವನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ದೇವದೂತರು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಜಯ, ಶುಭವಾರ್ತೆ

ಮತ್ತು ಮನಶಾಂತಿಯ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ವಿಜಯವು ಅವುಗಳಿಂದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಈ ಲೇಖಕಿಯಂಥವರು ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಜಯವನ್ನು ಬೇಡುವುದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಹೇಗೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ಒಡೆಯನಾದ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾದ ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪರಿಪಾಲಕನಿಂದ (ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ) ಹೇಗೆ ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ?

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೇಖಕಿಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳು: ಒಂದು: ತನ್ನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ವಿಷಾದಪಡುವುದು. ಎರಡು: ತನ್ನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೂರವಾಗುವುದು. ಮೂರು: ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿರುವ ಗೌರವದಿಂದ, ಅವನಲ್ಲಿರುವ ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆಯಿಂದ, ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಅವನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ

ತಪ್ಪನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. ತಪ್ಪು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅದರ ಹಕ್ಕುದಾರನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುವುದು.

ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಲು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

"ಮತ್ತು ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಿರಿ. ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದು." [ಅನ್ನೂರ್: 31]

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾﴾

"ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುವವನು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಕರುಣೆ ತೋರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ." [ಅಲ್-ಮಾಇದ: 74]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾

"ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದವರು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಜೀವವನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಕೊಲ್ಲದವರು, ಮತ್ತು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡದವರು. ಮತ್ತು ಯಾರು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಪಾಪವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತರಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹವರ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಒಳಿತುಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಅತ್ಯಧಿಕ ಕ್ಷಮಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ."
[ಅಲ್-ಫುರ್ಕಾನ್: 68-70]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾﴾

"ಮತ್ತು ಅವನೇ ತನ್ನ ದಾಸರಿಂದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವನು. ಮತ್ತು ನೀವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ." [ಅಶ್ಶೂರಾ: 25]

ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ﷺ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"ಇಸ್ಲಾಂ ಅದರ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವು ಅದರ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುತ್ತದೆ."

ಶಿರ್ಕ್‌ನ ಅಪಾಯದ ಗಂಭೀರತೆಯಿಂದ, ಅದು ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಭಯಾನಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಲೇಖಕಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಜನರು ಮೋಸಹೋಗುವ ಭಯವಿರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಾಗೂ ಅವನ ದಾಸರ ಹಿತಚಿಂತಕನಾಗಿರುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡಲು, ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು, ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ

ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳು ಅವನ ದಾಸರು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರವರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಮೂರನೆಯ ಸಂದೇಶ: ಜಿನ್ನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೈತಾನರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದರ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುವುದರ ವಿಧಿ

ಅಬ್ದುಲ್ ಅಝೀಝ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಬಾಝ್ ರಿಂದ, ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ನನಗೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ, ಆಮೀನ್.

ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಇರಲಿ.

ಇನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ: ಕೆಲವು ಸಹೋದರರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹೇತರರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು, ಅವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುವುದು, ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಲಿ ನೀಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಓ ಏಳು ಜನರೇ!" ಅಂದರೆ, "ಜಿನ್ನ್‌ಗಳ ಏಳು

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೇ! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಅವನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಿರಿ, ಅವನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ, ಅವನನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿರಿ, ಓ ಏಳು ಜನರೇ! ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಓ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಜಿನ್ನ್‌ಗಳೇ! ಓ ಸಂಜೆಯ ಜಿನ್ನ್‌ಗಳೇ! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ." ಇದು ದಕ್ಷಿಣದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಮಹಾಪುರುಷರು ಮುಂತಾದ ಮೃತರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ದೇವದೂತರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು (ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂದು) ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕ ಜನರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅದು ಅವರ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದರಿಂದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, "ಇದು ಕೇವಲ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಮಾತು, ನಾವು ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು.

ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಂದು

ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವರ ವಧೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ಅವರಿಗೆ (ಜನಾಝ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು, ಅವರ ಹಿಂದೆ (ನಮಾಝ್) ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ಮಾಟಗಾರರು ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದು— ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೇವಲ ರೋಗಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಪೇಟ, ಪೈಜಾಮ, ಮುಸುಕು ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರೋಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿಧಿಯೇನು?

ಉತ್ತರ: ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ತುತಿಗಳು. ಯಾರ ನಂತರ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವಾದಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರ (ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್) ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದವರೆಗೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಇರಲಿ.

ಇನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ: ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಇತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ, ಬಲಿ, ಹರಕೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ

ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಭಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು (ಜಿನ್ನ್ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು) ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನೇ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಧರ್ಮದ ಮೂಲತತ್ವ ಮತ್ತು ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ, 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಚನದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದ ಬೇರೆ ಸತ್ಯ ದೇವರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ದೈವತ್ವ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು (ಆರಾಧನೆಯನ್ನು) ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ಸುನ್ನತ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦﴾

"ಮತ್ತು ನಾನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ." [ಅದ್ದಾರಿಯಾತ್:56]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"ಮತ್ತು ನೀವು ಅವನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ವಿಧಿಸಿದ್ದಾನೆ." [ಅಲ್-ಇಸ್ರಾಅ್: 23]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಬಯ್ಯಿನ: 5]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ۝٦٠﴾

"ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: 'ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ

ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ನನ್ನ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು." [ಗಾಫಿರ್: 60]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

"ಮತ್ತು ನನ್ನ ದಾಸರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ, (ಹೇಳಿರಿ) ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ." [ಅಲ್-ಬಕರ: 186].

ತಾನು ಎರಡು ಭಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ನಾಲಿಗೆಯ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನ (ಅಲ್ಲಾಹನ) ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೇನೆ (ಆದೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ) ಎಂದು ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಯಾರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು

ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನಿಗೆ (ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ) ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಿಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ದಾಸರ ಮೇಲೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರುವ ಆರಾಧನೆಯ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

"ಹೇಳಿರಿ: ನನ್ನ ನಮಾಝ್, ಬಲಿಕರ್ಮ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ನನಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ (ಅವನಿಗೆ ಶರಣಾದವರಲ್ಲಿ) ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗನಾಗಿದ್ದೇನೆ." [ಅಲ್-ಅನ್'ಆಮ್: 162, 163]

ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ನಮಾಝ್, ಅವರ ಬಲಿಕರ್ಮ, ಅವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅವರ ಮರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಯಾವುದೇ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪರಿಪಾಲಕನಾದ

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲು ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಬಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಬಲಿಕರ್ಮವನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವೆರಡೂ ಯಾವುದೇ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಲ್ಲದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು, ದೇವದೂತರು, ಮೃತರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಲು ಬಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

"ಅಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ಬಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಶಪಿಸಲಿ." ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್ ರವರು ಉತ್ತಮ ಸನದ್‌ನೊಂದಿಗೆ ತಾರಿಕ್ ಬಿನ್ ಶಿಹಾಬ್ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا

لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

"ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸದೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: 'ಏನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸು.' ಅವನು ಹೇಳಿದನು: 'ನನ್ನ ಬಳಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.' ಅವರು ಹೇಳಿದರು: 'ಒಂದು ನೊಣವನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸು.' ಅವನು ಒಂದು ನೊಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: 'ಏನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸು.' ಅವನು ಹೇಳಿದನು: 'ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಲಾರೆ.' ಅವರು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಅವನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು."

ಒಂದು ನೊಣ ಅಥವಾ ಅದರಂತಹ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದವನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನರಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು, ದೇವದೂತರುಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾಪುರುಷರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರ ಗತಿ ಏನು?

ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ರೋಗಿಯು ಗುಣಮುಖನಾಗಲು, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವವರ, ಅವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುವವರ, ಮತ್ತು ಬಲಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವವರ ಗತಿ ಏನು? ಜಿನ್ನ್‌ಗಳ ಕೆಡುಕನ್ನು ಭಯಪಟ್ಟು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಗತಿ ಏನು?! ಯಾರು ಇದು ಮತ್ತು ಇದರಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನೊಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಮುಶ್ರಿಕ್ ಆಗಲು ಮತ್ತು ನರಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಚನವೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ತಿಳಿಯಿರಿ! ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಧರ್ಮವು

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದು. ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು (ಹೇಳುತ್ತಾರೆ): 'ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.' ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ನಡುವೆ ಅವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ, ಕೃತಘ್ನನೂ ಆದವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 1-3]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

"ಮತ್ತು ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ತಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಮಾಡದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಮಾಡದವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ನಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸುಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.' ಹೇಳಿರಿ: 'ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?' ಅವರು ಮಾಡುವ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ (ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ)

ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶುದ್ಧನು ಮತ್ತು ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ." [ಯೂನುಸ್: 18]

ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಎರಡು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಭಯ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಬಲಿ, ಹರಕೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಂತಾದ ಆರಾಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ರಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಳಿ ತಮಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರನ್ನು ಸುಳ್ಳುಗಾರರೆಂದು ಕರೆದು, ಅವರ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸುಳ್ಳುಗಾರರು, ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ತನ್ನನ್ನು ಅವರ ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"ಅವರು ಮಾಡುವ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವದಿಂದ (ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ) ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶುದ್ಧನು ಮತ್ತು ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ." [ಅನ್ನಹ್ಲ್: 1].

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ

ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ರೋಗಿ ಗುಣಮುಖನಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ದೂರದ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ದೇವದೂತರನ್ನು, ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು, ಮರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾರೋ, ಹರಕೆ ಮತ್ತು ಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಹಾ ಶಿರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡಲಾಗವುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಾರೆ." [ಅನ್ನಿಸಾ: 48]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ನರಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯಕರಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಮಾಇದ: 72]

ತೌಹೀದ್ (ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆ) ಮತ್ತು ಇಖ್ಲಾಸ್ (ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆ) ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಶಿಫಾರಸು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. "ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಿಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸು ಪಡೆಯುವ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು?" ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"ಯಾರು ತನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهِ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಗೂ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ತನ್ನ ಆ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದು – ಅಲ್ಲಾಹು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ – ನನ್ನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮುಶ್ರಿಕರು ಅಲ್ಲಾಹನೇ ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ಅನ್ನದಾತ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಔಲಿಯಾಗಳು, ದೇವದೂತರು, ಮರಗಳು, ಕಲ್ಲುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾದದ್ದು, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ತಮಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಮಹಾನ್ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಶ್ರಿಕರೆಂದು ಕರೆದನು. ಅವರ ಈ ದೇವರುಗಳು ಅವರಿಗಾಗಿ (ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ) ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ

ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವ ತನಕ, ಈ ಶಿರ್ಕ್‌ಗಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

"ಮತ್ತು ಫಿತ್ನ (ಶಿರ್ಕ್) ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುವವರೆಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿರಿ." [ಅಲ್-ಬಕರ: 193].

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ﷺ ಹೇಳಿದರು:

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವ, ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಝಕಾತ್ ನೀಡುವ ತನಕ ಜನರೊಂದಿಗೆ

ಹೋರಾಡಲು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ನನ್ನಿಂದ ಅವರ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಹಕ್ಕಿನ ಹೊರತು. ಅವರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹೊಣೆ ಅಲ್ಲಾಹನದ್ದು." ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರ ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಅನ್ಯ ಆರಾಧ್ಯರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವವರೆಗೆ" ಅಂದರೆ: ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಇತರೆಲ್ಲವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವವರೆಗೆ.

ಮುಶ್ರಿಕರು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹು ಆ ಕುರಿತು ಈ ವಚನವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು:

﴿وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

"ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅವರಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ) ಭಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು." [ಅಲ್-ಜಿನ್ನ್: 6]

ಈ ಪವಿತ್ರ ವಚನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ನೀಡುವ ಅರ್ಥವು

ಹೀಗಿದೆ:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅವರಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ) ಭಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು." ರಹಕ್ ಎಂದರೆ ಭಯ ಮತ್ತು ಭೀತಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದುರಹಂಕಾರ ತೋರಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಬೇಡುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅವರಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ) ಭಯ ಮತ್ತು ಭೀತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಾಹು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಈ ಕುರಿತು ಈ ವಚನವನ್ನು ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢٠٠﴾

"ಮತ್ತು ಶೈತಾನನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಚೋದನೆ ಉಂಟಾದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುವವನು ಮತ್ತು ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ." [ಅಲ್-ಅಅ್‌ರಾಫ್: 200]. ಅವನು

(ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١﴾

"ಹೇಳಿರಿ: ನಾನು ಮುಂಜಾವಿನ ಪರಿಪಾಲಕನಲ್ಲಿ (ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ) ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"ಯಾರು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು, 'ಅಊದು ಬಿಕಲಿಮಾತಿಲ್ಲಾಹಿ ತ್ತಾಮ್ಮಾತಿ ಮಿನ್ ಶರ್ರಿ ಮಾ ಖಲಕ್' (ಅರ್ಥ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಚನಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ನಾನು ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ತೆರಳುವ ತನಕ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ."

ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವ, ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್‌ನಿಂದ – ಅದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ರೂಪಗಳಿಂದ – ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮೃತರು, ದೇವದೂತರುಗಳು, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ

ಅವಲಂಬಿತರಾಗುವುದು, ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು, ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು, ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಪರಸ್ಪರ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಶಿರ್ಕ್‌ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅವರು ವಧೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ಅವರಿಗೆ (ಜನಾಝ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದೆ (ನಮಾಝ್) ಮಾಡುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಅವರು ಅದರಿಂದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸುವವರೆಗೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಗೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಕಳಂಕತೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುವವರೆಗೆ. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಅದರ ತಿರುಳಾಗಿದೆ:

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

"ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ." ಇನ್ನೊಂದು

ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ (ಸ) ಹೀಗೆ ವರದಿಯಾಗಿದೆ:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

"ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಆರಾಧನೆಯ ತಿರುಳಾಗಿದೆ." ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

"ಮತ್ತು ನೀವು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಡಿ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರೆಗೆ. ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದ ಗುಲಾಮಳು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ. ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಪುರುಷರಿಗೆ (ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು) ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡಿ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರೆಗೆ. ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದ ಗುಲಾಮನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ. ಅವರು (ನಿಮ್ಮನ್ನು) ನರಕಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು

ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ (ನಿಮ್ಮನ್ನು) ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ವಚನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ." [ಅಲ್-ಬಕರ: 221]

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು – ಅಂದರೆ, ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು, ದೇವದೂತರುಗಳು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರನ್ನು – ವಿವಾಹವಾಗುವುದನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ತಂದಿರುವ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರೆಗೆ. ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಅವನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ತಂದಿರುವ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವರೆಗೆ.

ನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹು ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ,

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದ ಗುಲಾಮಸ್ತ್ರೀ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹಿಳೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ. ಹಾಗೆಯೇ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದ ಗುಲಾಮನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಮತ್ತು ನೋಡುವವನಿಗೆ ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯ, ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ. ನಂತರ ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಚನದ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

"ಅವರು (ನಿಮ್ಮನ್ನು) ನರಕಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ." [ಅಲ್-ಬಕರ: 221].

ಅವರು ಎಂದರೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು, ಕೆಲಸಗಳು, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ, ಕೆಲಸಗಳು ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಇವರು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಗೆ ಸಮಾನರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಇನ್ನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ (ಜನಾಝ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

"ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ (ಜನಾಝ) ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅವಿಧೇಯರಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ." [ಅತ್ತೌಬಾ: 84]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಪವಿತ್ರ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಸತ್ತರೆ ಅವರಿಗೆ ಜನಾಝ ನಮಾಝ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಹಿಂದೆ (ನಮಾಝ್) ಮಾಡಬಾರದು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು

ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಇಮಾಮ್‌ಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಬಾರದು. ಅವರ ಕುಫ್ರ್ (ಸತ್ಯನಿಷೇಧ) ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯ ಕೊರತೆಯು, ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಗೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಡುವಿನ ಮಹಾ ದ್ವೇಷವು, ಮತ್ತು ಅವರು ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲದಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕುಫ್ರ್ ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರು ವಧೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರು ವಧೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾﴾

"ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡಿ. ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅದು ಅವಿಧೇಯತೆ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಶೈತಾನರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾದರೆ (ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ), ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರಾಗುತ್ತೀರಿ." [ಅಲ್-

ಅನ್‌ಆಮ್: 121]

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವನು ವಧೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ವಧೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವನು ವಧೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು (ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು) ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿರ್ಕ್ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಸಿಂಧುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವವರೆಗೆ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ಗ್ರಂಥದವರ (ಯಹೂದಿ-ಕ್ರೈಸ್ತರ) ಆಹಾರವನ್ನು ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಾನೆ:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

"ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೀಡಲಾದವರ (ಯಹೂದಿ-ಕ್ರೈಸ್ತರ) ಆಹಾರವು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರವು ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ." [ಅಲ್-ಮಾಇದ: 5]

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದೈವಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಮೂಸಾ ಹಾಗೂ ಈಸಾ ರವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳುಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅಸಿಂಧುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಗೆ ಗ್ರಂಥದವರ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಯುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿವರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಔಲಿಯಾಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತು ಮೃತರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮುಶ್ರಿಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸುಳ್ಳೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಧರ್ಮವು ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಧರ್ಮದ ಜನರು ಮಾಡಿದ ವಧೆಯು ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ: "ಜಿನ್ನ್ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆ", "ಜಿನ್ನ್ ನಿನ್ನನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ",

"ಶೈತಾನ್ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ನಿಂದನೆ ಮತ್ತು ಅವಹೇಳನವಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಇದು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ನಿಂದನೆ ಮತ್ತು ಅವಹೇಳನಗಳಂತೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದು ಶಿರ್ಕ್ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ. ಯಾರು ಅದನ್ನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಲಾಭ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಹಾನಿ ಮಾಡುವವನು ಅವನೇ. ಅವನ ಅನುಮತಿ, ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾನ್ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

"ಹೇಳಿರಿ: ನಾನು ಸ್ವತಃ ನನಗೆ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ

ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರ ಹೊರತು. ನಾನು ಅದೃಶ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಜನರಿಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಶುಭವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸುವವನು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದೇನೆ." [ಅಲ್-ಅಅ್‌ರಾಫ್: 188]

ಆದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮರು (ಪ್ರವಾದಿ (ಸ)) ಅಲ್ಲಾಹು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರ ಹೊರತು ತಮಗೆ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಗತಿ ಏನು?! ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ.

ಇನ್ನು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವರು, ಮಾಟಗಾರರು, ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಅದೃಶ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುಕೊಳ್ಳುವವರೊಡನೆ ಕೇಳುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಠಿಣವಾದ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಸತ್ಯನಿಷೇಧದ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

"ಯಾರು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳ ನಮಾಝ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ." ಇದನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಂ ತಮ್ಮ ಸಹೀಹ್‌ನಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ರವರ ಸಹೀಹ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಮುಆವಿಯ ಬಿನ್ ಹಕಮ್ ಅಸ್ಸುಲಮಿ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ.

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತು ಸುನನ್ ಗ್ರಂಥಗಳ ಲೇಖಕರು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರಿಂದ ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

ಯಾರು ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರಿಗೆ ಅವತೀರ್ಣವಾದುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದೃಶ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ದೇವಮಾನವರು, ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವರು, ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಟಗಾರರ – ಅದು ವೈದ್ಯಕೀಯದ

ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರಲಿ – ಮಾತು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಜನರು ವೈದ್ಯಕೀಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುವುದು. ಅವರು ರೋಗಿಯ ಪೇಟವನ್ನು, ಅಥವಾ ರೋಗಿಯ ಮುಸುಕನ್ನು, ಅಥವಾ ಅದರಂತಹುದನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಈ ರೋಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಅಥವಾ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇವು ಅದೃಶ್ಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿದ್ದು, ರೋಗಿಯ ಪೇಟ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜನರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ, "ಅವನು ವೈದ್ಯಕೀಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ರೋಗಗಳ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದರಿಂದ ರೋಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಗುಣಮುಖವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಅವರು ಅದು ಅವನ ಔಷಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ

ರೋಗವು ಕೆಲವು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಶೈತಾನರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯವನ್ನು ವಾದಿಸುವವನು ಅವುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಬಹುದು. ಆಗ ಅವರು ಕೆಲವು ಅದೃಶ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಅವನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಶೈತಾನರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವರು ಆ ರೋಗಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು, ಶೈತಾನರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮರು ಇವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು, ಇವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಪರಸ್ಪರ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಿಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಶರೀಅತ್ ಸಮ್ಮತವಾದ ರುಕ್ಯಾಗಳನ್ನು (ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು) ಪಠಿಸುವುದು, ಅನುಮತಿಸಲಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು, ರೋಗಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವನ ರೋಗವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ

(ಸ) ರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

"ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವುದೇ ರೋಗವನ್ನು ಇಳಿಸಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಇಳಿಸದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ)ರು ಹೇಳಿದರು:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

"ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೋಗಕ್ಕೂ ಒಂದು ಔಷಧಿಯಿದೆ. ರೋಗದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಅದು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ)ರು ಹೇಳಿದರು:

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

"ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರೇ, ಔಷಧಿ ಸೇವಿಸಿರಿ. ಆದರೆ ನಿಷಿದ್ಧವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಡಿ." ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು, ಅವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೇಹಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಲು, ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು, ಮತ್ತು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವ ಫಿತ್ನಗಳಿಂದ,

ಹಾಗೂ ಶೈತಾನನ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಿತ್ರರ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಹೋನ್ನತನಾದ ಮತ್ತು ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳು ಅವನ ದಾಸರು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರವರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂದೇಶ: ಬಿದಈ ಮತ್ತು ಶಿರ್ಕಿ ಜಪಗಳ ಮೂಲಕ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದರ ವಿಧಿ

ಅಬ್ದುಲ್ ಅಝೀಝ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಬಾಝ್ ರಿಂದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಹೋದರ "....." ರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಒಳಿತಿಗೂ ಯಶಸ್ಸು ನೀಡಲಿ, ಆಮೀನ್.

ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಇರಲಿ.

ಇನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ: ನಿಮ್ಮ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪತ್ರವು ನನಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಲಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವನ್ನು ಇಳಿಸದ ಜಪಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಿದಈ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಶಿರ್ಕಿ ಜಪಗಳಿವೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅಮೀರುಲ್ ಮೂಮಿನೀನ್ ಅಲಿ ಬಿನ್ ಅಬೀ ತಾಲಿಬ್ (ರ) ಮುಂತಾದವರದ್ದೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಜಪಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ರ್‌ನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಮಗ್ರಿಬ್ ನಮಾಝ್ ನಂತರ ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ, ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜನರೇ! ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಓ ಧ್ರುವಬಿಂದುಗಳೇ! ಓ ಸರದಾರರೇ! ಓ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೇ! ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿರಿ, ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರಿ, ಈ ನಿಮ್ಮ ದಾಸನು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಭಯಭೀತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಉದ್ದೇಶವು ಈಡೇರುತ್ತದೆ, ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಜನರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹುತಾತ್ಮರ ಮುಖಂಡರಾದ ಹಂಝರ ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮೂಲಕ (ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ), ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ಯಾರನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಜಬರೂತಿಯ್ಯದ (ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯ) ರಹಸ್ಯಗಳ ವಿಭಜನೆಗೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ರಹ್ಮಾನಿಯ್ಯ (ಕರುಣೆಯ) ಜ್ಯೋತಿಗಳ

ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ, ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸುರಿಸು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ನಿನ್ನ ರಬ್ಬಾನಿಯ್ಯದ (ದೈವಿಕತೆಯ) ಸನ್ನಿಧಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದಾತಿಯ್ಯದ (ಸಾರದ) ರಹಸ್ಯಗಳ ಖಲೀಫರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಬಿದಅತ್ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಶಿರ್ಕ್ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲು ನೀವು ಹಂಬಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಮಾಮರ ಹಿಂದೆ ನಮಾಝ್ ಸಿಂಧುವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಉತ್ತರ: ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ತುತಿಗಳು. ಯಾರ ನಂತರ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವಾದಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರ (ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್) ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದವರೆಗೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಇರಲಿ.

ಇನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ – ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ – ಅಲ್ಲಾಹು ಇತರೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಏಕೈಕನೂ ಸಹಭಾಗಿಯಿಲ್ಲದವನೂ ಆದ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರುಗಳನ್ನು (ಅವರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿ) ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

"ಮತ್ತು ನಾನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ." [ಅದ್ದಾರಿಯಾತ್:56]

ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಆರಾಧನೆ ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ಅಲ್ಲಾಹು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅಲ್ಲಾಹು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ಆತ್ಯಂತಿಕ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಮ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾದ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"ಮತ್ತು ನೀವು ಅವನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನು (ಅಲ್ಲಾಹು)

ವಿಧಿಸಿದ್ದಾನೆ." [ಅಲ್-ಇಸ್ರಾಅ್: 23]

ಅಂದರೆ, ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝٢ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٣ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٤﴾

"ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪರಿಪಾಲಕನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ತುತಿ. ಪರಮ ದಯಾಮಯನು ಮತ್ತು ಕರುಣಾನಿಧಿ. ಪ್ರತಿಫಲ ದಿನದ ಒಡೆಯನು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇವೆ." [ಅಲ್-ಫಾತಿಹಾ: 2-5]

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ, ಅವನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹನು, ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ...﴾

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ತಿಳಿಯಿರಿ! ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಆರಾಧನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. [ಅಝ್ಝುಮರ್: 2-3]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾﴾

"ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೂ ಸಹ." [ಗಾಫಿರ್: 14]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾﴾

“ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಸೀದಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಜೊತೆಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಡಿ.” [ಅಲ್-ಜಿನ್ನ್: 18]

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಗಳು ಆರಾಧನೆಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪರಿಪಾಲಕನನ್ನು (ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು) ಹೊರತು ಬೇರೆ

ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ, ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಹಾಯ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಡುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಈ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ವಚನಗಳು ಇದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಜೀವಂತವಿರುವ ಮತ್ತು ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುವ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ ಕಾರಣಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿವೆ. ಅವು ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವಂತವಿರುವ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಕೇಳುವಂತಹ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತನ್ನ ಮಗನ, ಅಥವಾ ಸೇವಕನ, ಅಥವಾ ನಾಯಿಯ, ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅವನಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಹಾಯ ಕೇಳುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವಂತವಿರುವ, ಉಪಸ್ಥಿತಿವಿರುವ, ಅಥವಾ ಅನುಪಸ್ಥಿತವಾಗಿರುವ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ, ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಪತ್ರ ಮುಂತಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ

ಕೇಳುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಜಿಹಾದ್ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಮೂಸಾ (ಅ) ರವರ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಈ ವಚನವು ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ:

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"ಆಗ ಅವರ (ಮೂಸಾರ) ಪಂಗಡದವನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಅವರೊಡನೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದನು." [ಅಲ್-ಕಸಸ್: 15]

ಆದರೆ ಮೃತರು, ಜಿನ್ನ್‌ಗಳು, ದೇವದೂತರುಗಳು, ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಮಹಾ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮುಶ್ರಿಕರು ಉಝ್ಝಾ, ಲಾತ್ ಮುಂತಾದ ತಮ್ಮ ದೇವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ – ಉದಾ: ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದು, ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡುವುದು, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸುವುದು, ನರಕದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ – ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವ ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು ಇದೇ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಚನಗಳು ಹಾಗೂ ಹದೀಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದಿನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

"ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಹಾಗೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯಾಗಿ (ಶಿರ್ಕ್) ಮಾಡಬೇಡಿ." [ಅನ್ನಿಸಾ: 36]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

"ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಬಯ್ಯಿನ: 5]

ಮುಆದ್ (ರ) ರವರ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

“ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕು ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು.”. [ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ],. ಇಬ್ನ್ ಮಸ್‌ಊದ್ (ರ) ರವರ ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ; ಅವನು ನರಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ." [ಬುಖಾರಿ]. ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ಬಾಸ್ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿಯಾದ ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಮುಆದ್ ರನ್ನು ಯಮನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಹೇಳಿದರು:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ».

"ನೀನು ಗ್ರಂಥದವರ (ಯಹೂದಿ-ಕ್ರೈಸ್ತರ) ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಮೊತ್ತಮೊದಲು

ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' (ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ) ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿರಬೇಕು." ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

"ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸು." ಬುಖಾರಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

"ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರು (ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸುವುದರ ಕಡೆಗಾಗಿದೆ." ಸಹೀಹ್ ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ತಾರಿಕ್ ಬಿನ್ ಅಶ್ಯಮ್ ಅಲ್-ಅಶ್ಜಈ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿಯಾದ ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"ಯಾರು 'ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ

ಹೊರತಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೋ; ಅವರ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಕ್ತವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ." ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ.

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಈ ತೌಹೀದ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗ, ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎರಡು ಭಾರವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು (ಜಿನ್ನ್ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು) ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು (ಸ) ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರ ಹಿಂದಿರುವ ವಿವೇಕವಾಗಿದೆ. ಆ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಕೂಡ ಒಂದಾಗಿದೆ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦﴾

"ಮತ್ತು ನಾನು ಜಿನ್ನ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ." [ಅದ್ದಾರಿಯಾತ್:56]

ಇದಕ್ಕಿರುವ ಪುರಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಚನವೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ

ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ, (ಅವರು ಹೇಳಿದರು): ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ತಾಗೂತ್ (ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳು) ಅನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರಿ." [ಅನ್ನಹ್ಲ್: 36]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ۝٢٥﴾

"ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡದೆ ನಾವು ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಅಂಬಿಯಾ: 25]

ನೂಹ್, ಹೂದ್, ಸಾಲಿಹ್ ಮತ್ತು ಶುಐಬ್ – ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿ ಇರಲಿ – ತಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ." [ಅಲ್-ಅಅ್ರಾಫ್: 59]

ಮೇಲಿನ ಎರಡು ವಚನಗಳು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ನೀಡಿದ ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸಲು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕರೆ

ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಲಾಗುವ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶಿಸುವುದು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ದೌತ್ಯವೆಂದು ಅವರ ಶತ್ರುಗಳು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹು ಆದ್ ಗೋತ್ರದವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಅವರು ಹೂದ್ (ಅ) ರೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು:

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

"ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ?" [ಅಲ್-ಅಅ್‌ರಾಫ್: 70]

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತಾದ ದೇವದೂತರುಗಳು, ಔಲಿಯಾಗಳು, ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಮರಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರವರು ಕುರೈಶರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝﴾

"ಅವನು ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ಒಂದು

ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ!" [ಸ್ವಾದ್: 5]

ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٖ مَّجۡنُونِۭ ۝٣٦﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವರೊಡನೆ, 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' (ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ) ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಅಹಂಕಾರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: "ಒಬ್ಬ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಕವಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೇ?" [ಅಸ್ಸಾಫ್ಫಾತ್: 35-36]

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ.

ನಾವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, – ಅಲ್ಲಾಹು ನನಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪರಿಪಾಲಕನ (ಅಲ್ಲಾಹನ) ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡಲಿ – ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆಯ ವಿಧಗಳು – ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ – ಎಲ್ಲವೂ ಮಹಾ ಶಿರ್ಕ್‌ನ ವಿಧಗಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆರಾಧನೆ, ಮತ್ತು ಅವನಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದ

ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ – ಮೃತರು ಮತ್ತು ಅನುಪಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವವರಲ್ಲಿ – ಬೇಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರ ಶಿರ್ಕ್‌ಗಿಂತ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರು ಕೇವಲ ಆರಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆ ಮುಶ್ರಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

ಅವರು (ಬಹುದೇವಾರಾಧಕರು) ನಾವೆಯನ್ನು ಏರಿದರೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದಡಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದರೆ ಅಗೋ! ಅವರು ಅವನೊಡನೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ (ಶಿರ್ಕ್) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. [ಅಲ್-ಅನ್ಕಬೂತ್: 65]

ಅವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೀರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದಡ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನೀವು ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯನು ಮಹಾ ಕೃತಘ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. [ಅಲ್-ಇಸ್ರಾಅ್: 67]

ಆದರೆ, ಇಂದಿನ ಮುಶ್ರಿಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು ಅವರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ನಮಗೆ ಲಾಭ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಅವರು ಸ್ವತಃ ನಮಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದು ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ."

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು: ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಗುರಿಯು ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರ ದೇವರುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು

ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇವರುಗಳ ಶಿಫಾರಸು ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಉಪಕಾರ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಮಾಡದವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ನಮಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ." [ಯೂನುಸ್: 18]

ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ﴾

ಕೇಳಿರಿ: "ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?" ಅವರು ಮಾಡುವ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ (ಶಿರ್ಕ್) ದಿಂದ ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಶುದ್ಧನು ಮತ್ತು ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. [ಯೂನುಸ್: 18]

ಅಲ್ಲಾಹು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಶಿರ್ಕ್

ಮಾಡುವವರು ಉದ್ದೇಶಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವ ಯಾರಾದರೂ ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಏನೂ ಮರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ۝١ إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಬಲನು ಮತ್ತು ವಿವೇಕಪೂರ್ಣನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅವತೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕಗೊಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ತಿಳಿಯಿರಿ! ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದು. ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊರತು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು (ಹೇಳುತ್ತಾರೆ): 'ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.'

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ನಡುವೆ ಅವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ, ಕೃತಘ್ನನೂ ಆದವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 1-3]

ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ (ಸ) ವಿಧೇಯತೆ ತೋರುವುದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಾಝ್ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ ಒಳಪಡುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ, ಭಯ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ಬಲಿ ಮತ್ತು ಹರಕೆ ಕೂಡ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಆದೇಶಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆರಾಧನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅವನು ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಆದೇಶವು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಂತರ, ಅದರ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಾಹು ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿದೆ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 3]

ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನು:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ನಡುವೆ ಅವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ, ಕೃತಘ್ನನೂ ಆದವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ." [ಅಝ್ಝುಮರ್: 3]

ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾಗಿ ಮಹಾಪುರುಷರುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇದು

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವವಿಲ್ಲದ ಯಾರಿಗೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. [ಅಝ್ಝುಮರ್: 3]

ತಮ್ಮ ದೇವರುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಆ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಅವರ ಸತ್ಯನಿಷೇಧವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಸತ್ಯನಿಷೇಧವು ಕೇವಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಔಲಿಯಾಗಳು, ಮರಗಳು, ಕಲ್ಲುಗಳು, ಹಾಗೂ ಇತರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು, ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಡುವೆ ಶಿಫಾರಸುಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕನಿಷ್ಠ ವಿವೇಚನೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜರ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವಂತೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಮತಿ

ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ರಾಜರು ಮತ್ತು ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ರಾಜ ಮತ್ತು ಮುಖಂಡನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಆತನ ಆಪ್ತರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವಂತೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಔಲಿಯಾಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕವಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಅವನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ತೌಹೀದ್ ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವವನು. ಅವನು ಕರುಣಾಮಯಿಗಳಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಕರುಣಾಮಯಿ. ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು, ಹಾಗೂ

ಅವರಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರು ಹೀಗಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಆಪ್ತರು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಮುಂತಾದ, ತಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಅವರಿಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಪ್ತರು ಮುಂತಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅವರ ತಾಯಂದಿರಿಗಿಂತಲೂ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕರುಣೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನ್ಯಾಯಯುತ ಆಡಳಿತಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಯುಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಮುಶ್ರಿಕರು ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಅನ್ನದಾತ ಮತ್ತು

ನಿರ್ವಾಹಕನೆಂದು, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವವನು, ಕೆಡುಕನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನು, ಜೀವ ನೀಡುವವನು ಮತ್ತು ಮರಣ ನೀಡುವವನು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮುಶ್ರಿಕರು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ನಡುವಿನ ವಿವಾದವು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

ನೀವು ಅವರೊಡನೆ, "ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು "ಅಲ್ಲಾಹು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ... [ಅಝ್ಝುಖ್ರುಫ್: 87]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

ಕೇಳಿರಿ: "ಆಕಾಶದಿಂದ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿ ಯಾರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿದೆ? ನಿರ್ಜೀವಿಯಿಂದ

ಜೀವಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವಿಯಿಂದ ನಿರ್ಜೀವಿಯನ್ನು ಹೊರತರುವುದು ಯಾರು? ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಯಾರು?" ಆಗ ಅವರು ಹೇಳುವರು: "ಅಲ್ಲಾಹು." ಕೇಳಿರಿ: "ಆದರೂ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?" [ಯೂನುಸ್: 31]

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ.

ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ವಿವಾದವು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಪಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಚನಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

"ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯ ದೇವರುಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಿರಿ" ಎಂಬ ಸಂದೇಶದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ... [ಅನ್ನಹ್ಲ್: 36]

ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಿವೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِى يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦ...﴾

ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಳಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವವನು ಯಾರು? [ಅಲ್-ಬಕರ: 255]

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦﴾

ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೇವದೂತರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದವರ ಹೊರತು ಇತರರು ಮಾಡುವ ಶಿಫಾರಸಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. [ಅನ್ನಜ್ಮ್: 26]

ದೇವದೂತರನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾

ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನ ಭಯದಿಂದ ತರಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. [ಅಲ್-ಅಂಬಿಯಾ: 28]

ತಾನು ತನ್ನ ದಾಸರಿಂದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೃತಜ್ಞತೆ ಎಂದರೆ

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಏಕೈಕಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವುದು. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

ನೀವು ಕೃತಘ್ನತೆ ತೋರುವುದಾದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಾಸರು ಕೃತಘ್ನರಾಗುವುದನ್ನು ಅವನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗುವುದಾದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುವನು... [ಅಝ್ಝುಮರ್: 7]

ಬುಖಾರಿ ತಮ್ಮ ಸಹೀಹ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಬು ಹುರೈರಾ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ. ಅವರು ಕೇಳಿದರು: "ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಜನರ ಪೈಕಿ ತಮ್ಮ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತನು ಯಾರು?" ಅವರು (ಪ್ರವಾದಿ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"ಯಾರು ತನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು." ಅಥವಾ ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

«مِنْ نَفْسِهِ».

"ತನ್ನ ಆತ್ಮದಿಂದ."

ಸಹೀಹ್ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅನಸ್ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಗೂ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ತನ್ನ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದು – ಅಲ್ಲಾಹು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ – ನನ್ನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ.

ನಾವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಆರಾಧನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿರುವ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ, ಅದರ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ – ಅವರು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರರಿಗಾಗಲಿ – ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಸಮ್ಮತಾರ್ಹವಲ್ಲ, ಮತ್ತು

ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

ಹೇಳಿರಿ: "ಶಿಫಾರಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದೆ... [ಅಝ್ಝುಮರ್: 44]

ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸು ಪಡೆಯುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರುವ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತೌಹೀದ್ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹು ತೃಪ್ತಿಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹು ಇದನ್ನು ತನ್ನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

ಅವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸುಗಾರರ ಶಿಫಾರಸು ಪ್ರಯೋಜನಪಡುವುದಿಲ್ಲ. [ಅಲ್-ಮುದ್ದಸ್ಸಿರ್: 48]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು ಅಥವಾ

ಅಂಗೀಕಾರಯೋಗ್ಯ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. [ಗಾಫಿರ್: 18]

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ 'ಝುಲ್ಮ್' (ಅಕ್ರಮ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ, ಅದರರ್ಥ ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳೇ ಅಕ್ರಮಿಗಳು. [ಅಲ್-ಬಕರ: 254]

ಅವನು (ಅಲ್ಲಾಹು) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ﴾

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವು (ಶಿರ್ಕ್) ಘೋರ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. [ಲುಕ್ಮಾನ್: 13]

ಕೆಲವು ಸೂಫಿಗಳು ಮಸೀದಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, "ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ಯಾರನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಜಬರೂತಿಯ್ಯದ (ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯ) ರಹಸ್ಯಗಳ ವಿಭಜನೆಗೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ರಹ್ಮಾನಿಯ್ಯ (ಕರುಣೆಯ) ಜ್ಯೋತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ, ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸುರಿಸು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ನಿನ್ನ ರಬ್ಬಾನಿಯ್ಯದ (ದೈವಿಕತೆಯ) ಸನ್ನಿಧಿಯ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದಾತಿಯ್ಯದ (ಸಾರದ) ರಹಸ್ಯಗಳ ಖಲೀಫರಾಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ,

ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು: ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಯಂ ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವುದರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರವರು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಹೀಹ್ ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮಸ್‌ಊದ್ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ಹೇಳಿದರು:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

"ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವವರು ನಾಶವಾದರು." ಅವರು ಇದನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರು.

ಇಮಾಮ್ ಖತ್ತಾಬಿ (ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವವನು ಎಂದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಹೋಗುವವನು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಯಂ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುವವನು. ಅಹ್ಲುಲ್ ಕಲಾಂನ ಜನರು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ತಲುಪದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಬು ಸ್ಸಆದಾತ್ ಇಬ್ನುಲ್-ಅಸೀರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅವರು

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಹೋಗುವವರು ಮತ್ತು ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವವರು, ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಗಂಟಲಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವರು. ಇದು 'ನತಅ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ರಂಧ್ರ. ನಂತರ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಇಬ್ಬರು ಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ, ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಒಳನೋಟವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರದಾರರಾದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಾತ್ ಮತ್ತು ಸಲಾಂ ಹೇಳುವುದು ಅವರು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಸ್ವಯಂ ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅತಿರೇಕವೆಸಗುವುದರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ನಿಯಮಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವುದು, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಂದ (ಸ) ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಮತ್ತು ಸಲಾಂ ಹೇಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. ಇವು ಇತರ ರೀತಿಯ ಸಲಾತ್‌ಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು: ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ

ಕಅಬ್ ಬಿನ್ ಉಜ್ರಾ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿಯಾದದ್ದು. ಸಹಾಬಿಗಳು (ರ) ಕೇಳಿದರು: ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಬೇಕು? ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಿ: "ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಇಬ್ರಾಹೀಂ(ಅ) ಮತ್ತು ಇಬ್ರಾಹೀಂ(ಅ) ರವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನು ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವೆ. ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಇಬ್ರಾಹೀಂ(ಅ) ಮತ್ತು ಇಬ್ರಾಹೀಂ(ಅ) ರವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನು ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವೆ."

ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ಅಬೂ ಹುಮೈದ್

ಅಸ್ಸಾಇದೀ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ: ಅವರು ಕೇಳಿದರು: ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಬೇಕು? ಅವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಿ: "ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂತತಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂತತಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನು ಮತ್ತು ಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿರುವೆ.

ಸಹೀಹ್ ಮುಸ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ಅಬೂ ಮಸ್‌ಊದ್ ಅಲ್-ಅನ್ಸಾರಿ (ರ) ರಿಂದ ವರದಿ. ಬಶೀರ್ ಬಿನ್ ಸಅದ್ ಹೇಳಿದರು: ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ; ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಸಲಾತ್ ಹೇಳಬೇಕು? ಅವರು ಮೌನವಾದರು, ನಂತರ ಹೇಳಿದರು:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم".

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಿ: "ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸು, ಸರ್ವ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಷಿಸಿದಂತೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನು ಮತ್ತು ಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿರುವೆ." ಸಲಾಂ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕಲಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ಮೇಲೆ ಸಲಾತ್ ಮತ್ತು ಸಲಾಂ ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ರವರಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿರುವ ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾದುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಬಳಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ತಿಳಿದಿರುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನಿಗೆ (ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅವರು ಜನರಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಪದಗಳಂತೆ ಸ್ವಯಂ ರಚಿಸಿದ ಮತ್ತು ನವೀನವಾದ ಪದಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ಸರಿಯಲ್ಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಸ್ವಯಂ ರಚಿಸಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಭವನೀಯತೆಯಗಳಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಅವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು (ಸ) ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ತಿಳಿದವರು, ಅತ್ಯಂತ ಉಪದೇಶ ನೀಡುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೂರವಿರುವವರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪರಿಪಾಲಕನ (ಅಲ್ಲಾಹನ) ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಲಾತ್ ಮತ್ತು ಸಲಾಂ ಇರಲಿ.

ತೌಹೀದ್‌ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ, ಶಿರ್ಕ್‌ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮುಶ್ರಿಕರು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾಡುವವರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ (ಸ) ಮೇಲೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಲಾತ್‌ನ ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನಾವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಪುರಾವೆಗಳು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು

ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠﴾

ಅವರೇನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಯಿರಿ! ಅವರು ಅವರ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯ ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಾರಿತಪ್ಪಿದವನು ಯಾರು? ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಜನರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. [ಅಲ್-ಕಸಸ್: 50]

ಈ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ: ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ರವರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ:

ಒಂದನೇ ವಿಭಾಗ: ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವವರು.

ಎರಡನೇ ವಿಭಾಗ: ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು

ಅನುಸರಿಸುವವರು. ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಾರಿತಪ್ಪಿದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಂತರ ಅವನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದರರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ (ಸ) ಉತ್ತರಿಸುವವರಲ್ಲಿ, ಅವನ ಶರೀಅತ್ ಅನ್ನು ಗೌರವಿಸುವವರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅವನ ಶರೀಅತ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬಿದಅತ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಉದಾರನು ಮತ್ತು ಕರುಣೆ ತೋರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದಗಳು ಅವನ ದಾಸರು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವಾಹಕ, ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ರವರ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಹಚರರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದವರೆಗೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ.

***

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حرمين

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-290-5